

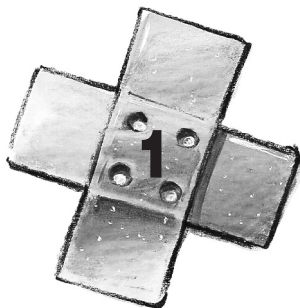
Γίργκεν Μπανσέρους

Μια υπόθεση για τον
ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Το τριφύλλι
της ατυχίας

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

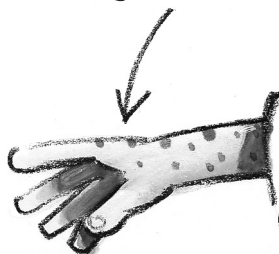
Οι ιδιωτικοί ντετέκτιβ δεν αρρωσταίνουν ποτέ, είχε πει κάποιος διάσημος συνάδελφος. Μπορεί, εκεί που παρακολουθούν κάποιον ύποπτο, να γκρεμιστούν από τη στέγη στο χώμα. Μπορεί να τρακάρουν το σκουριασμένο σαραβαλάκι τους και να το κάνουν παλιοσίδερα. Μπορεί να χάσουν σε κάποια υπόθεση το δόντι τους. Μπορεί να πέσουν στο κανάλι, και να βγουν από το νερό

τρέμοντας και στάζοντας. Αλλά με γρίπη, αμυγδαλές και άλλα τέτοια μικροπράματα ο ιδιωτικός ντετέκτιβ δεν προλαβαίνει ν' ασχοληθεί.

Πιστεύω ότι ο αξιότιμος συνάδελφος εννοούσε τους ενήλικες ιδιωτικούς ντετέκτιβ. Διότι εγώ προσωπικά με τα δέκα χρονάκια μου έχω περάσει όλες τις αρρώστιες που μπορεί να περάσει ένα παιδί: ιλαρά, ανεμοβλογιά, ερυθρά, μαγουλάδες, αμυγδαλές, απ' όλα. Πέρυσι μάλιστα πέρασα και τη γρίπη των χοίρων. Η μαμά μου δεν έχει και πολύ καλή γνώμη για τα εμβόλια – παρόλο που είναι νοσοκόμα και εργάζεται σε παιδικό νοσοκομείο. Το μόνο που έλειπε από τη συλλογή μου ήταν ένα εντυπωσιακό ατύχημα. Με τραυματισμό. Το τέλος, ας

ΑΝΕΜΟ-
ΒΛΟΓΙΑ

πούμε, μιας κινηματογραφικής καταδίωξης σε αυτοκινητόδρομους και χωματόδρομους, με αυτοκίνητα που προσπερνούν το ένα το άλλο λυσσασμένα, πέφτουν το ένα πάνω στο άλλο, σπάνε τζάμια, γίνεται χαμός, έρχονται νοσοκομειακά και τέτοια.

Τελικά το 'παθα το ατύχημα, αν κι όχι όπως το είχα φανταστεί. Αν μ' έβλεπε ο

Τζέιμς Μποντ, θα έπεφτε κάτω από τα γέλια. Ό,τι στοίχημα θέλετε.

Κι ο Σέρλοκ Χολμς θα έβγαζε το μονόκλ από το μάτι του, θα τίναζε προσεκτικά την πίπα του να την αδειάσει, και θα 'λεγε: «Τι αδέξιος αυτός ο Κλουζ. Τι λες κι εσύ, Γουότσον;».

Στο μεταξύ είναι γνωστό ότι έχω πάθος με τις τσιχλόφουσκες Κάρπεντερ. Χωρίς αυτές το μυαλό μου δουλεύει στο ρελαντί. Είτε έχω να διαλευκάνω υπόθεση, είτε να διαβάσω τα μαθήματά μου, είτε να γράψω διαγώνισμα, με μια Κάρπεντερ όλα γίνονται πιο εύκολα.

Η τελευταία μου υπόθεση ξεκίνησε ένα πρωί που ξέμεινα από τις ασύγκριτες κι αγαπημένες μου Κάρπεντερ. Την προηγούμενη μέρα είχα πάει στο περίπτερο της φίλης μου

της Όλγας, για ν' ανανεώσω το απόθεμά μου. Αλλά ο προμηθευτής της, στον δρόμο προς το περίπτερο, είχε τρακάρει το φορτηγό του πάνω σ' ένα φανάρι. Και η Όλγα δεν ήξερε πότε θα παραλάμβανε ξανά Κάρπεντερ.

Είχα γυρίσει σπίτι με άδεια χέρια κι είχα πέσει για ύπνο μ' ένα σφίξιμο στο στομάχι. Τη νύχτα δεν κοιμήθηκα καλά. Ο κύριος Κόντσελμαν μας είχε πει ότι την

επόμενη μέρα θα γράφαμε διαγώνισμα στην ορθογραφία. Χωρίς τις τσιχλόφουσκές μου, θα έπρεπε να ήμουν ευχαριστημένος αν έπιανα τη βάση.

Κατά τις εφτά σηκώθηκα και σύρθηκα ως το μπάνιο. Κοίταξα στον καθρέφτη και βρέθηκα πρόσωπο με πρόσωπο με τον παππού μου. Ή μάλλον με τον προπάππο μου... «Γκχμμμμ» μου είπε. «Γκχμμμμ» του απάντησα. Η φωνή του ήταν ολόιδια με τη δική μου. Δεν μπορούσα να το πιστέψω, αλλά ο τύπος που με κοίταζε μέσα από τον καθρέφτη με πρησμένα μάτια και αχτένιστα μαλλιά... ήμουν εγώ!

– Τίποτα το ιδιαίτερο σήμερα στο σχολείο; με ρώτησε η μαμά μου την ώρα που τρώγαμε το πρωινό μας.

– Θα γράψουμε διαγώνισμα στην ορ-

θογραφία, μουρμούρισα, μασουλώντας
ανόρεχτα το σάντουιτς μου.

– Ε, θα τα καταφέρεις μια χαρά, προ-
σπάθησε να μου δώσει κουράγιο η μαμά.

– Δεν έχω ούτε μία τοιχλόφουσκα, της
εξήγησα. Ο προμηθευτής της Όλγας
έπαθε ατύχημα στον δρόμο και δεν της
έφερε τίποτα.

– Θα τα καταφέρεις και χωρίς τις Κάρ-
πεντερ, είπε η μαμά μου.

Ύστερα έριξε μια ματιά στο ρολόι και
τρόμαξε.

– Α! Καλύτερα να βιαστείς! φώναξε.

Μου ανακάτεψε τα μαλλιά
(στα οποία μόλις είχα βά-
λει τζελ), μου 'βαλε το
σάντουιτς στην τσά-
ντα και με πήγε τρέχο-
ντας στην πόρτα.

Έξω κρέμονταν ακόμη τ' απομεινάρια της νύχτας στον αέρα, ο ήλιος ήταν κρυμμένος πίσω από μαύρα σύννεφα. Ήταν ολοφάνερο πως είχε βρέξει: η ασφαλτος γυάλιζε, μούσκεμα ακόμη.

Για κάποιο περίεργο λόγο στην ακρούλα στο πεζοδρόμιο είχε φυτρώσει ένα τετράφυλλο τριφύλλι. Το έκοψα και το κοίταξα σκεπτικός. Ίσως τελικά να ήταν η τυχερή μου μέρα και να έγραφα καλά στην ορθογραφία, ακόμα και χωρίς τις Κάρπεντερ.

Μια υπόθεση για τον ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Όνομα: **Κλουζ**

Επάγγελμα: **Μαθητής**

Χόμπι: **Ιδιωτικός ντετέκτιβ**

Πάθη: **Γάλα και τσίχλες**

Ο Κλουζ βρίσκεται στο νοσοκομείο με σπασμένο πόδι. Και δεν αργεί να προσέξει ότι στον όροφο μπαينوβαίνει κάποιος κλέφτης. Αρχίζει αμέσως έρευνα, αλλά ο γύψος στο πόδι του τον εμποδίζει. Γι' αυτό και παίρνει βοηθό, τον Μόντι από το διπλανό κρεβάτι. Ο Μόντι περπατάει μια χαρά. Έχει όμως σπασμένο σαγόνι και δεν μπορεί να μιλήσει.

Μια υπόθεση γεμάτη αναπάντεχες εξελίξεις περιμένει τον δαιμόνιο ντετέκτιβ...

Μια αστυνομική σειρά για μικρούς αναγνώστες, με ήρωα ένα εννιάχρονο αγόρι που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από τους ήρωες των κλασικών αστυνομικών μυθιστορημάτων.

από 8 ετών

Η σειρά τιμήθηκε το 2006 με το βραβείο Hansjörg-Martin-Preis, το σημαντικότερο γερμανικό βραβείο για συγγραφείς παιδικών και νεανικών αστυνομικών βιβλίων. Έχει μεταφραστεί σε **14 γλώσσες** και έχει πουλήσει πάνω από **850.000 αντίτυπα**.

ISBN 978-618-03-0206-6

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80206